

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 514/12
20.06.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Власте Јовановић, председника већа, Звездане Лутовац и Предрага Трифуновића, чланова већа, у парници тужиоца Ј.К. из Н.С., кога заступа пуномоћник Д.М., адвокат из Н.С., против туженог ЈП "Урбанизам" - Завод за урбанизам из Новог Сада, кога заступа М.И..К., адвокат из Н.С., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Окружног суда у Новом Саду Гж 663/08 од 30.09.2009. године, у седници одржаној 20.06.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Окружног суда у Новом Саду Гж 663/08 од 30.09.2009. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Новом Саду П 8350/06 од 03.10.2007. године и одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да му тужена на име накнаде штете исплати износ од 1.050.000 евра у динарској противвредности од 84.000.000,00 динара, са затезном каматом почев од момента пресуђења па до исплате. Тужилац је обавезан да туженом на име трошкова парничног поступка исплати 184.500,00 динара.

Побијаном пресудом одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда је потврђена.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 399. ЗПП ("Сл. гласник РС" бр. 125/04...), па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Неосновани су ревизијски наводи у којима се истиче да је у другостепеном поступку учињена релативно битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 1. у вези члана 372. ЗПП (да нису оцењени сви жалбени наводи од одлучног значаја). Другостепени суд је оценио све жалбене наводе који су од значаја за одлуку о овој парници и о томе дао довољне и јасне разлоге које прихвата и Врховни касациони суд.

Тужилац је тужбом тражио накнаду материјалне штете због измакле користи сматрајући да је тужено јавно предузеће незаконито поступало зато што је у вези са изградњом грађевинског објекта на парцели тужиоца бр. 771 КО Нови Сад 2 у улици ... у Новом Саду дало погрешну информацију заинтересованим инвеститорима. Због те информације (да пасаж није планиран) која је супротна важећем ДУП-у усвојеном одлуком Скупштине Града Новог Сада из 1994. године инвеститори су одустали од градње пословно-стамбеног објекта.

Код тако утврђеног чињеничног стања правилно је примењено материјално право када је тужбени захтев одбијен као неоснован.

У првостепеном поступку је утврђено да информација туженог дата пуномоћнику потенцијалних извођача радова на грађевинским објектима тужиоца није тачна. Али да би тужилац као будући (потенцијални) инвеститор остварио право на накнаду измакле користи по члану 189. ЗОО потребно је постојање узрочне везе између штетне радње и последице и остваривање "добитка који се могао основано очекивати према редовном току ствари или према посебним околностима, а чије је остваривање спречено штетниковом радњом или пропуштањем".

За накнаду штете као извор облигације нужно је да се испуни више услова: штетна радња, штета (последица), деликтна одговорност, али и постојање узрочне везе између штетне радње и последице.

У конкретном случају не постоји узрочна веза између (прве) штетне радње (нетачне информације) и штете (будуће) зато што први почетни узрок у ланцу више узрока није довољан за накнаду штете. Да би се грађевински објекат изградио нужно је добити грађевинску дозволу, објекат изградити, добити

употреону дозволу и ради остваривања прихода робу (непокретност) пласирати на тржишту било кроз издавање пословно стамбеног простора у закуп или кроз продају непокретности.

У овом случају погрешна информација туженог (који обавља административно техничке послове за орган управе у поступку издавања грађевинских дозвола) није онај догађај чијем редовном дејству одговара конкретна штета, то јест није догађај који је по својој природи адекватан штети. Адекватна узрочна веза постоји само ако је узрок штете према редовном (обичном) току ствари и према животном искуству подесан да изазове насталу последицу. Та прва радња (погрешна информација ненадлежног органа) није довољна. Тужилац није захтевао одобрење за изградњу у смислу члана 88. став 1. Закона о планирању и изградњи ("Сл. гласник РС" бр. 47/03 и 34/06) од надлежних органа (министарства надлежног за послове грађевинарства или Општинског секретаријата за комунално-стамбене послове). У одсуству поступка ради издавања дозволе за градњу, информација о чињеницама садржаним у урбанистичкој документацији од 03.11.2006. године издата од стране туженог не представља адекватну узрочну везу (није адекватна штети), па се нису стекли сви услови за накнаду штете по основу измакле добити.

На основу члана 405. ЗПП одлучено је као у изреци.

Председник већа

судија

Власта Јовановић